

Çanakkale Destanı

– Nezahat KAYA · 19 Mart 2020

ÇANAKKALE DESTANI

Neydi yenilmez yapan bir milletin ruhunu
Kaydettiği tarihte kime "kefen biçilmez"
Yek hüsrana uğrayan ecnebi gürhunu
Suskunluğuna boğup "Çanakkale geçilmez"
Neydi geri teptiren vahşetin matuhunu
Conkbayır'da söyleten "Türkten düşman seçilmez"
Ve durdurup orada yamyamlar mefsuhunu
Aziz vatan üstünde "zorla kapı açılmaz"

Çanakkale cephesi bir ölümün beşiği
Çanakkale tepesi bir imanın eşiği
Çanakkale dendi mi dağlanır kızıl toprak
Çanakkale dendi mi akla geliyor alçak
Çanakkale dendi mi zemin kan, gökte bayrak
Ecdadıyla çarpıştı burun buruna Anzak
Çanakkale dendi mi tüm dünyayı kandıran
İngilizin sularda gömüldüğü andır an...

Diriliş nüshasında arşa yansırken hilal
Şühedanın bedeni, sancısıydı istiklal
Lâkin cephede savaş kazanılmıyor kolay
Can verdi nice yiğit, elli yedinci alay
Emir verdi Paşa'mız inetti dağ taşı
Seyit Onbaşı koyda tutuşturdu ataşı
Cephane bitse bile ellerde vardı süngü
Etten duvar örenin nidasındaydı döngü

Çanakkale dendi mi toprak tüterek kaynar
Çanakkale'de dağlar, her taşın altı oynar
Çanakkale dendi mi adım başına mermi
Çanakkale'de gençler daha değildi yirmi
Çanakkale dendi mi vadiler alev alev
Asker saldı cepheye Anadolu'da her ev
Çanakkale dendi mi hakkıyla bölük bölük
Yüzsüzün suratına püskürtülmüş tükürük

Göğsünde destan yazan asker yatar sırt sırta
Yerin üstü cehennem altı bayram yeridir!
Yüreklerdeki iman siper olmuşken yurda
Bir devri baştan yazan milletin değeridir
Yirminci asra kusan çehreyle durup cehde
Hayasını yırttığı abluka çemberidir
Ölümsüzlük giyinen yekvücut olmuş bende
Karşı yedi düvelin bozulan ezberidir

Nezahat YILDIZ KAYA